

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)
den 8 november 2000 *

I mål T-509/93,

Glencore Grain Ltd, tidigare Richco Commodities Ltd, Hamilton (Bermudaöarna), företrätt av advokaterna M. Slotboom, P.V.F. Bos och J.G.A. van Zuuren, Rotterdam, delgivningsadress: advokatbyrån M. Loesch, 11, rue Goethe, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av B.J. Drijber och N. Khan, rättstjänsten, därefter av juridiske rådgivaren M.-J. Jonczy och H. van Vliet, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: nederländska.

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 12 juli 1993 riktat till State Export-Import Bank of Ukraine att inte godkänna kontraktet mellan sökanden och Ukrimpex,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A. Potocki och A.W.H. Meij,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 23 februari 2000,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Efter att ha konstaterat behovet av att lämna livsmedelsbistånd och medicinskt bistånd till Sovjetunionen och dess delrepubliker, antog rådet den 16 decem-

ber 1991 beslut 91/658/EEG om beviljande av ett medelfristigt lån till Sovjetunionen och dess delrepubliker (EGT L 362, s. 89). I artikel 4.3 i detta beslut föreskrivs följande:

”Importen av de produkter vars finansiering säkerställs genom lånet skall ske till världsmarknadspriser. Fri konkurrens skall säkerställas för inköp och leverans av produkterna som skall motsvara internationellt erkända kvalitetsnormer.”

- 2 Genom förordning (EEG) nr 1897/92 av den 9 juli 1992 antog kommissionen vissa genomförandebestämmelser för lånet som beviljades genom beslut 91/658 (EGT L 191, s. 22). Enligt artikel 4 i denna förordning skall lån som beviljas av gemenskapen till delrepublikerna i tidigare Sovjetunionen endast användas till att finansiera inköp och leverans av produkter som omfattas av sådana kontrakt som kommissionen har godkänt såsom överensstämmande med bestämmelserna i beslut 91/658 samt med de avtal som träffats mellan dessa delrepubliker och kommissionen för beviljande av dessa lån. I artikel 5 i förordning nr 1897/92 klargörs att detta godkännande endast beviljas om bland annat följande villkor är uppfyllt:

”2) Kontraktet erbjuder bästa möjliga inköpsvillkor jämfört med de priser som normalt gäller på internationella marknader.”

- 3 Den 13 juli 1992 undertecknade gemenskapen och Ukraina i enlighet med förordning nr 1897/92 ett ”Memorandum of Understanding” (samförstånds-förklaring). I samförstånds-förklaringen föreskrevs att gemenskapen, i egenskap av långgivare, skulle bevilja Ukraina, i egenskap av låntagare, genom dess

finansiella ombud State Export-Import Bank of Ukraine (nedan kallat SEIB), ett medelfristigt lån på 130 miljoner ecu med en längsta lånetid på tre år. Denna samförståndsförklaring återger i artikel 7 trettonde strecksatsen den ovannämnda bestämmelsen i artikel 5 i förordning nr 1897/92.

- 4 Samma dag undertecknade gemenskapen, Ukraina och SEIB lånekontraktet som angavs i förordning nr 1897/92 och i den ovannämnda samförståndsförklaringen (nedan kallat lånekontraktet). I kontraktet beskrevs detaljerat formerna för utbetalningen av lånet.

Bakgrund till tvisten

- 5 Efter en informell anbudsinfordran i maj 1993, som avsåg inköp av vete, mottog Ukrimpex, ett organ som agerar för Ukrainas räkning, sju anbud, däribland sökandens. Dennes anbud bestod i själva verket av fyra anbud, i vilka priset varierade beroende bland annat på leveransdag. Fastän det inte var det prismässigt förmånligaste antog Ukrimpex sökandens första anbud, eftersom det var det enda, efter det att ett annat anbud dragits tillbaka, som garanterade att vete skulle levereras före den 15 juni 1993. Enligt kontraktet, som slöts den 26 maj 1993, åtog sig sökanden således att leverera 40 424 ton vete till ett pris av 137,47 ecu per ton, CIF Free out—ukrainsk svartahavshamn, med garanterad lastning senast den 15 juni 1993.
- 6 Efter det att SEIB hade meddelat kommissionen kontraktet för godkännande och efter ett personligt ingripande från Ukrainas vice premiärminister, som krävde att kontraktet skulle godkännas på så kort tid som möjligt, meddelade kommissionen i en skrivelse av den 10 juni 1993, ställd till denne, att den inte skulle kunna godkänna det kontrakt som hade översänts till institutionen av SEIB. Kommissionen ansåg att kontraktet inte erbjöd de bästa inköpsvillkoren, särskilt i fråga om priset, vilket var högre än det pris som ansågs godtagbart. I samma

skrivelse förklarade sig kommissionen vara beredd att, med anledning av den skyndsamhet som föranleddes av försörjningssituationen, öppna gemenskapens lager för att omedelbart leverera 50 000 ton vete till Ukraina till ett pris som med 30 USA-dollar (USD) per ton kunde understiga det pris som sökanden hade erbjudit. Denna leverans blev senare föremål för en ny anbudsinfordran varvid kontraktet tilldelades sökanden.

- 7 Den 11 juni 1993 informerade Ukrimpex sökanden om kommissionens beslut om avslag och begärde att sökanden skulle skjuta upp transporten av varorna. Sökanden svarade att den redan hade befraktat ett fartyg. Således levererades nästan 40 000 ton spannmål.
- 8 Genom en skrivelse av den 12 juli 1993, ställd till SEIB och undertecknad av den ledamot av kommissionen som var ansvarig för jordbruksfrågor, meddelade kommissionen SEIB officiellt att den inte kunde godkänna det kontrakt som hade tillställts institutionen. Kommissionsledamoten hävdade i det avseendet att "[k]ommissionen inte kan godkänna leveranskontrakten annat än om de uppfyller alla de villkor som finns uppräknade i rådets beslut 91/658, i kommissionens förordning nr 1897/92 och i samförståndsförklaringen. Dessutom föreskrivs i artikel 5.1 b i det låneavtal som ingicks med Ukraina den 13 juli 1992 att kommissionen har ett 'oinskränkt utrymme för skönsmässig bedömning' när den skall avge sina meddelanden om bekräftelse". Han fortsatte med följande ord: "Kommissionen har ansett att det kontrakt som inlämnats tillsammans med er begäran om godkännande av den 31 maj inte uppfyllde alla de fastslagna villkoren och att institutionen således inte kan godkänna kontraktet eller utfärda ett meddelande om bekräftelse." Han förtydligade att anledningen till avslaget var att det överenskomna priset var "betydligt högre än vad kommissionen kunde godta" och att det därvid rörde sig om ett av de villkor för lånetransaktionen som angavs i beslut 91/658 (artikel 4.3) och i förordning nr 1897/92 (artikel 5.2). Därav drog han slutsatsen att "även om jag är medveten om de trängande behoven i Ukraina, kan kommissionen under dessa omständigheter, med beaktande av samtliga faktorer, inte anse att det inlämnade kontraktet erbjuder de förmånligaste inköpsvillkoren...".

Förfarandet

- 9 Sökanden har genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 september 1993, väckt föreliggande talan.

- 10 Genom dom av den 24 september 1996 i mål T-509/93 (REG 1996, s. II-1181) avvisade förstainstansrätten talan.

- 11 Sökanden har genom inlägga, som inkom till domstolens kansli den 23 december 1996, överklagat förstainstansrättens dom.

- 12 Genom dom av den 5 maj 1998 i mål C-404/96 P, Glencore Grain mot kommissionen (REG 1998, s. I-2435), upphävde domstolen förstainstansrättens dom, återförvisade ärendet till förstainstansrätten för att denna skulle döma i sak och fastställde att beslut om rättegångskostnaderna skulle meddelas senare.

- 13 Enligt artikel 119.2 i förstainstansrättens rättegångsregler återupptogs det skriftliga förfarandet vid förstainstansrätten i det skede i vilket det senast befann sig.

- 14 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (andra avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet.

- 15 Ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning beslutade den 19 januari 2000 efter att ha hört parterna att förena målen T-485/93, T-491/93, T-494/93, T-61/98 och T-509/93 vad avser det muntliga förfarandet på grund av sambandet dem emellan.
- 16 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid sammanträdet den 23 februari 2000.

Parternas yrkanden

- 17 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 juli 1993, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

- 18 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa alternativt ogilla talan, samt

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

Parternas argument

- 19 Kommissionen har påpekat att talan väckts mot skrivelsen av den 12 juli 1993. Denna skrivelse är emellertid endast en bekräftelse på skrivelsen av den 10 juni 1993, mot vilken sökanden inte väckt talan inom föreskriven tidsfrist. Talan mot denna bekräftande rättsakt skall således avvisas (se särskilt domstolens dom av den 15 december 1988 i de förenade målen 166/86 och 220/86, Irish Cement mot kommissionen, REG 1988, s. 6473, punkt 16).

- 20 Vidare har sökanden inte längre något berättigat intresse av att få saken prövad. Eftersom lånet till Ukraina redan reglerats, kan kommissionen inte längre utfärda något meddelande om bekräftelse även om det ifrågasatta beslutet skulle ogiltigförklaras. Dessutom skulle en eventuell ogiltigförklaring inte kunna utgöra grund för en skadeståndstalan, eftersom en sådan talan hädanefter är preskriberad.

- 21 Sökanden har invänt att kommissionen, i ett så pass långt framskridet skede i förfarandet, inte längre får åberopa att talan väckts för sent och att den följaktligen skall avvisas.

- 22 I vart fall ställdes skrivelsen av den 10 juni 1993 till Ukrainas vice premiärminister. Enligt lånekontraktet hade kommissionen emellertid inte något rättsligt förhållande till Ukraina utan endast till SEIB.

Förstainstansrättens bedömning

- 23 Enligt fast rättspraxis tillhör tidsfristerna för att väcka talan tvingande rätt (se särskilt förstainstansrättens dom av den 18 september 1997 i de förenade målen T-121/96 och T-151/96, Mutual Aid Administration Services mot kommissionen, REG 1997, s. II-1355, punkt 38). Därför kan förstainstansrätten på eget initiativ pröva om det föreligger rättegångshinder till följd av att tidsfristen för att väcka talan inte har iakttagits.
- 24 Förstainstansrätten erinrar om att en talan om ogiltigförklaring skall avvisas om den avser ett beslut som enbart utgör en bekräftelse på ett tidigare beslut som inte har ifrågasatts inom föreskriven tid (domstolens beslut av den 21 november 1990 i mål C-12/90, Infortec mot kommissionen, REG 1990, s. I-4265, punkt 10).
- 25 Det framgår av en jämförelse mellan skrivelserna av den 10 juni 1993 och den 12 juli 1993, vilka ingivits i målet, att den andra skrivelsen inte innehöll någon ny upplysning i förhållande till den första, särskilt då skälen var identiska. Vidare framgår det varken av handlingarna i målet vid förstainstansrätten eller av skrivelsen av den 12 juli 1993 att denna skrivelse antogs efter en omprövning.

- 26 Även om handlingarna i målet utvisar att sökanden fick kännedom om förekomsten av skrivelsen av den 10 juni 1993 redan dagen därpå, finns det inte någon uppgift om att sökanden informerades om skälen till skrivelsen.
- 27 Även om det såsom kommissionen betonat är riktigt att lånekontraktet inte uttryckligen anger till vem ett beslut om att inte godkänna ett kontrakt skall ställas, ankommer det enligt lånekontraktet på SEIB att tillstålla kommissionen såväl begäran om godkännande som begäran om utbetalning av lånet. Vidare framgår av lånekontraktet att ett ”meddelande om bekräftelse” av ett anmält leveranskontrakt definieras som ett ”meddelande om godkännande från långivaren [Europeiska gemenskapen] till ombudet [SEIB]”. Härav följer att även beslutet att inte utfärda ett meddelande om bekräftelse borde rikta sig till SEIB. Eftersom kommissionen informerade SEIB endast genom skrivelsen av den 12 juli 1993, hade sökanden berättigade skäl att anse att detta enda officiella meddelande utgjorde det slutliga beslutet.
- 28 Föreliggande talan kan under dessa omständigheter inte avvisas såsom för sent väckt.
- 29 Vad avser påståendet om att sökanden inte har något berättigat intresse av att få saken prövad erinrar förstainstansrätten inledningsvis om att detta skall bedömas den dag då talan väcktes (se särskilt domstolens dom av den 16 december 1963 i mål 14/63, *Forges de Clabecq mot Höga myndigheten*, REG 1963, s. 719, 748). Det kan dock inte bestridas att sökanden detta datum hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.

- 30 För det fall kommissionens inställning godtogs, skulle detta presumera de konsekvenser som artikel 176 i EG-fördraget (nu artikel 233 EG) ålägger kommissionen för att följa den kommande domen.
- 31 Vidare kan det inte uteslutas att en ogiltigförklaring av ett sådant beslut som det ifrågasatta i sig kan ha rättsverkningar, särskilt genom att förhindra att kommissionen upprepar sitt förfarande (se förstainstansrättens beslut av den 1 februari 1999 i mål T-256/97, BEUC mot kommissionen, REG 1999, s. II-169, punkt 18, samt där nämnd rättspraxis).
- 32 Yrkandet att talan skall avvisas kan således inte vinna bifall.

Prövning i sak

Huruvida kommissionen åsidosatt sin motiveringskyldighet

Sökandens argument

- 33 Sökanden har gjort gällande att kommissionen inte motiverade beslutet på ett riktigt sätt. Beslutet anger nämligen inte varför kommissionen ansåg att det avtalade priset inte var godtagbart. Det är i detta avseende inte tillräckligt att endast hänvisa till bestämmelserna i beslut 91/658 och i förordning nr 1897/92.

- 34 Omständigheten att SEIB, till vilket beslutet riktades, eller Ukrimpex eventuellt hade kännedom om prisnivån på världsmarknaden är inte tillräcklig för att anse att beslutet motiverades på ett korrekt sätt i förhållande till sökanden.

Förstainstansrättens bedömning

- 35 Enligt fast rättspraxis skall den motivering som krävs enligt artikel 190 i fördraget (nu artikel 230 EG) vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen skall klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Kravet på motivering skall bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det krävs vidare inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut uppfyller kraven i artikel 190 i fördraget inte skall ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och reglerna på det ifrågasatt område (se särskilt domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkterna 63 och 67).
- 36 Det i förevarande mål ifrågasatta beslutet angav uttryckligen att skälet för kommissionens beslut var att det mellan Ukrimpex och sökanden avtalade priset låg långt över vad kommissionen ansåg godtagbart. Av den uttryckliga hänvis-

ningen till artikel 4.3 i beslut 91/658 och artikel 5.2 i förordning nr 1897/92 framgår klart att kommissionen ansåg att det avtalade priset inte motsvarade de bästa möjliga villkoren i den mening som avses i tillämpliga bestämmelser.

- 37 Till skillnad från vad sökanden har hävdad innebar kommissionens motiverings- skyldighet inte att den skulle ange vilket pris som den ansåg godtagbart.
- 38 Sålunda uppfyller beslutet villkoren i artikel 190 i fördraget.
- 39 Av sökandens argument angående huruvida beslutet är välgrundat framgår för övrigt att sökanden mycket väl förstått kommissionens resonemang.
- 40 Följaktligen kan talan inte vinna bifall på denna grund.

Åsidosättandet av beslut 91/658 och förordning nr 1897/92

Sökandens argument

- 41 Sökanden, som bestritt att kommissionen har ett utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller godkännande av sådana kontrakt som de i förevarande

mål, har gjort gällande att det mellan Ukrimpex och sökanden avtalade priset erbjöd bästa möjliga inköpsvillkor jämfört med de priser som normalt gäller på internationella marknader. Kontraktet uppfyller därför villkoren både i beslut 91/658 och i förordning nr 1897/92 till skillnad från vad kommissionen beslutade.

- 42 I detta avseende skall beaktas att de avtalade lastningsfristerna var korta. Som svar på Ukrimpex önskemål om snabb leverans på grund av den skyndsamhet som föranleddes av försörjningssituationen, lämnade nämligen bara två företag anbud med villkor att lastning skulle ske i juni. Eftersom ett av dessa företag till slut återkallade sitt anbud, var det endast sökanden som lämnade ett för Ukrimpex attraktivt anbud.
- 43 När kommissionen beslutade att de avtalade priserna inte var godtagbara underlät den vidare att beakta att priserna i juni 1993 var högre än priserna i juli 1993, som tillämpades på den nya skörden.
- 44 De kontrakt som träffades av utomstående företag och som svaranden hänvisat till är inte jämförbara med kontraktet i detta mål. Villkoren, och i synnerhet leveransvillkoren, var inte desamma.

Förstainstansrättens bedömning

- 45 Av beslutet framgår att kommissionen vägrade att godkänna det mellan sökanden och Ukrimpex avtalade kontraktet, eftersom det inte erbjöd bästa möjliga inköpsvillkor jämfört med de priser som normalt gäller på internationella marknader.

- 46 Kommissionen tillämpade på detta sätt ett av de villkor som föreskrivs i de bestämmelser som reglerar systemet för gemenskapslån. Det är ostridigt mellan parterna att prisvillkoret är väsentligt för tillämpningen av detta lån. Eftersom villkoret utgör en garanti för att de medel som ställts till förfogande används på ett optimalt sätt, syftar det till att skydda både gemenskapen i dess egenskap av långgivare och Ukraina i dess egenskap av mottagare av livsmedelsbistånd.
- 47 Sökandens invändning att kommissionen beaktade priserna i juli 1993 och inte de högre priserna i juni 1993 kan inte godtas. Det finns nämligen inte något stöd för denna invändning i det ifrågasatta beslutet eller i akten. Eftersom kommissionen redan den 10 juni 1993 tillkännagav att den inte avsåg att godkänna det avtalade priset är sökandens argument obefogat.
- 48 Sökanden har för övrigt inte bestritt att det av sökanden erbjudna priset inte i sig var till bästa möjliga villkor enligt tillämpliga bestämmelser. En jämförelse mellan de priser som offererades av de olika anbudsgivarna visar nämligen att det mellan sökanden och Ukrinpex avtalade priset var långt högre än det som offererades av de andra företagen.
- 49 Sökanden har emellertid gjort gällande att det offererade priset väl motsvarade bästa möjliga inköpsvillkor, eftersom sökanden var det enda företag som garanterade att lastning skulle ske före den 15 juni 1993.
- 50 Eftersom förordning nr 1897/92 uppställer som villkor att kontrakten skall erbjuda bästa möjliga inköpsvillkor, skall det offererade priset bedömas mot bakgrund av samtliga avtalsvillkor och särskilt av leveransvillkoren.

- 51 Kommissionen har därvid ett utrymme för skönsmässig bedömning. Under dessa omständigheter skall gemenskapsdomstolens prövning endast avse en kontroll av att reglerna för handläggning och för motiveringen har följts, att de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se exempelvis förstainstansrättens dom av den 24 februari 2000 i mål T-145/98, ADT Projekt mot kommissionen, REG 2000, s. II-387, punkt 147).
- 52 Förstainstansrätten kommer därför att kontrollera huruvida sökanden styrkt att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning då den ansåg att priset om 137,47 ecu per ton för en garanterad lastning före den 15 juni 1993 inte uppfyllde villkoret i förordning nr 1897/92.
- 53 Även om sökanden hävdar att ett högre pris var motiverat av de särskilda leveransvillkoren, har sökanden inte lämnat någon upplysning för att kvantifiera det överskjutande priset eller tillstymmelsen till bevis för detta. Det finns sålunda inte någon uppgift som utvisar på vilket sätt en garanti om lastning före den 15 juni 1993 skulle motivera en prishöjning på 10 procent i förhållande till en garanterad lastning i juni 1993 såsom anges i sökandens andra anbud. Inte heller finns det någon uppgift som utvisar på vilket sätt denna garanti skulle motivera ett pris som är 20—25 procent högre än konkurrenternas offererade priser för leverans i ”juni/juli 1993”, alltefter omständigheterna mellan den 1 och den 5 juli 1993 eller mellan den 1 och den 10 juli 1993.
- 54 För övrigt är det av sökanden offererade priset högre än det som offererades av konkurrenterna vad gäller sådana anbud som var mer direkt jämförbara. Det var nämligen endast sökandens fjärde anbud, som avsåg en senare leverans mellan den 15 juli och den 15 augusti 1993, inklusive transport fram till den ungersk-ukrainska gränsen, som var något intressantare än de anbud som lämnades av utomstående företag. Härav följer att sökandens övriga anbud inte erbjöd bästa möjliga inkösvillkor enligt tillämpliga bestämmelser.

- 55 Det är således inte möjligt att utifrån handlingarna i målet vid förstainstansrätten dra den slutsatsen att den markanta prisskillnad som förelåg mellan sökandens och konkurrenternas anbud verkligen motsvarade ett nödvändigt pristillägg för en särskild tjänst, nämligen att varorna lastades vid ett tidigare datum.
- 56 Sökanden har således inte styrkt att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning då den beslutade att det avtalade priset om 137,47 ecu per ton för garanterad lastning före den 15 juni 1993 inte erbjöd bästa möjliga inköpsvillkor jämfört med de priser som normalt gäller på internationella marknader.
- 57 Under dessa omständigheter skall talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 58 Enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten besluta att kostnaderna skall delas eller att vardera parten skall bära sin kostnad om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter. Under föreliggande omständigheter beslutar förstainstansrätten att kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader som uppkommit fram till och med det att domstolen avkunnade domen av den 5 maj 1998 och att sökanden skall ersätta samtliga rättegångskostnader som uppkommit därefter.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande dom:

- 1) Talan ogillas.

- 2) Kommissionen skall ersätta de rättegångskostnader som uppkommit fram till och med det att domstolen avkunnade domen av den 5 maj 1998. Sökanden skall ersätta de rättegångskostnader som uppkommit därefter.

Pirrung

Potocki

Meij

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 november 2000.

H. Jung

A.W.H. Meij

Justitiesekreterare

Ordförande